

KAPITEL 1

OPGAVE: RED KATTEN!

Kasper og Katinka står på færgens agterdæk på vej over mod den store svenske ø Gotland. Solen skinner, og det er herligt sommervejr. De øver sig på deres nye cirkusnummer, som de skal optræde med på øen.

Et stort publikum er stimlet sammen om dem på skibet. Folk klapper og pifter, når tvillingerne går på hænder, jonglerer og laver gøglernumre, som man ikke har set magen til. Ingen havde troet, at to børn på elleve år

kunne lave noget så flot.

”Det er jo i verdensklasse!” råber en nydelig mand, som er på vej til middelalderuge i Visby, der er den største by på Gotland.

Kasper og Katinka bukker, som de plejer. De er jo Cirkus Pommerys allerdygtigste artister. Deres artistnavn er *De Fantastiske Tvillinger*, og de er vant til at tage imod klapsalver.

Kasper og Katinka har aldrig været på Gotland før, og da færgen nærmer sig Visby, står de bare og kigger.

”Det ligner en eventyrby,” siger Kasper.

En ringmur strækker sig rundt om byen som en lang slange. Solen glimter i de hvidkalkede huse, og de hører en kirkeklokke, som slår tunge slag. Det føles, som om de befinder sig midt i et riddereventyr fra middelalderen.

I det samme hører de et skrig fra den anden ende af skibet. Kasper og Katinka skynder sig straks derhen.

De ser en gammel dame, der står på dækket. Hun har en hat på og knuger sin håndtaske ind til sig. Hun står og stirrer op i luften.

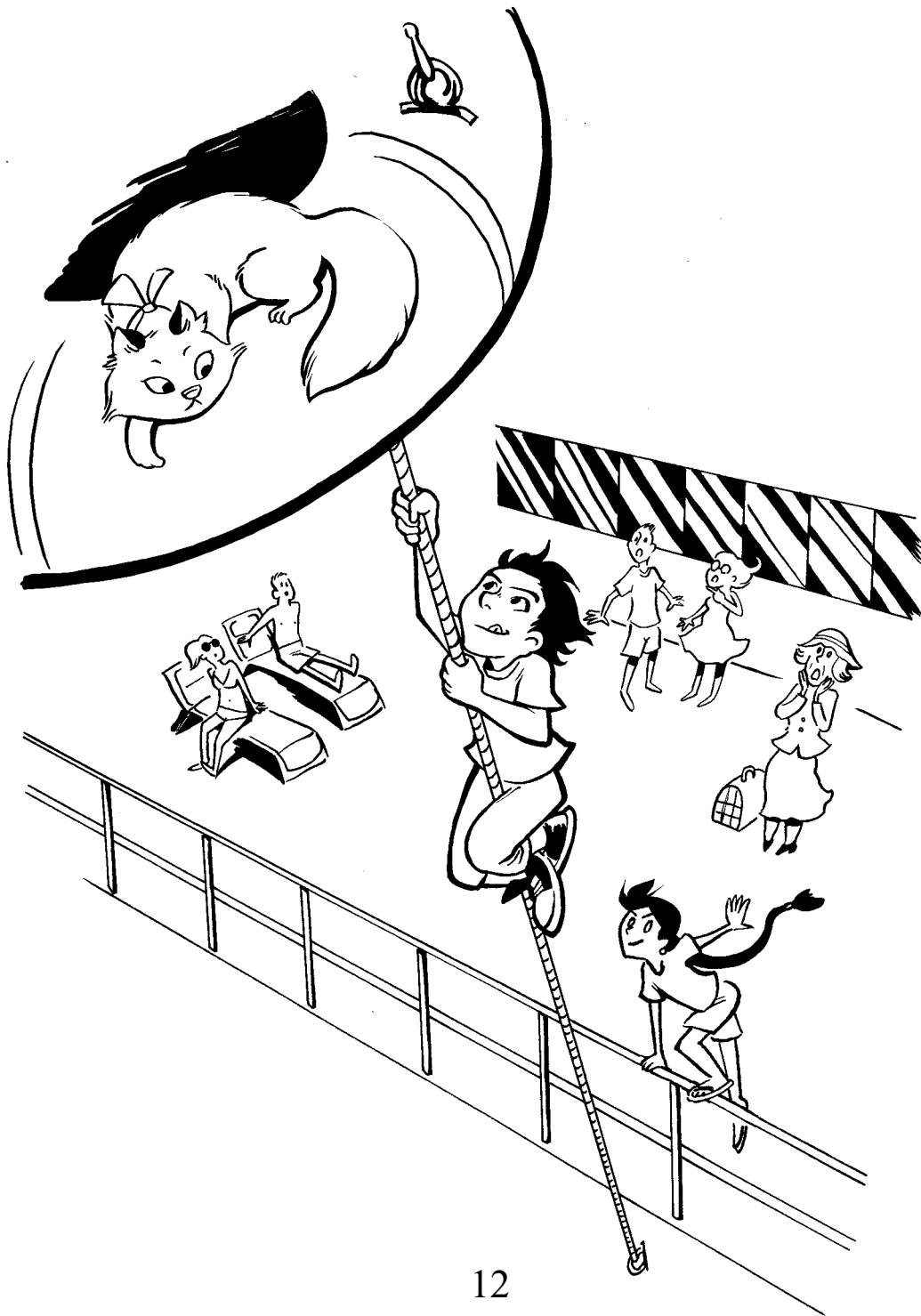
”Undskyld, har du brug for hjælp?” spørger Katinka, da de er nået hen til hende.

Men damen svarer ikke. Hun bliver bare ved med at stirre op i luften. Og samtidig hvisker hun:

”Kom, kom lille Mis. Du får en lækkerbissen, hvis du kommer ned.”

Kasper og Katinka får pludselig øje på buret ved damens fødder. Og da de følger hendes blik, ser de et par skræmte katteøjne oppe i redningsbåden.

”Hvordan er den kommet helt derop?” spørger Kasper forbavset.

”Klatret,” svarer damen.

Så giver hun igen et skrig fra sig. Katten balancerer på kanten af redningsbåden.

”Pas nu på, lille snuskebasse. Ikke dratte ned, ikke slå sig.”

Redningsbåden er hængt op i liner uden for færgens ”krop”, og da katten nysgerrigt kigger ud over båd-kanten, ser den tyve meters frit fald direkte ned mod havoverfladen. Kasper og Katinka ved, at vandoverfladen bliver stenhård, når man rammer den fra så stor højde.

”Er du sikker på, at du ikke vil have hjælp?” spørger Kasper igen.

”Hvad kan I gøre?” sukker damen.

”Ja, hvad mener du, Katinka? Hvad kan vi gøre?” siger Kasper.

Så stiller han sig på rælingen og hæver sig op i en af linerne. Katinka følger efter, og sammen klatrer de op mod båden, fuldstændig

ligesom de plejer at klatre i reb i cirkus.

Damen med hatten stirrer efter børnene, og snart stimler folk sammen på dækket for at følge dramaet.

Kasper og Katinka er vant til reb og højder. Det skal ikke blive noget problem at få katten ned, tænker de. Men det er selvfølgelig altid usikkert at klatre ukendte steder.

Men netop som Kasper hæver sig over kanten og ind i redningsbåden, tøver han pludselig.

”Forsigtig!” siger han. ”Hørte du, det sagde knæk?”

Kasper sætter sig ned i redningsbåden og tager katten i favnen.

”Se lige,” siger han. ”Linerne er helt nedslidte. De kan knække hvert øjeblik.”

De kigger ned mod vandoverfladen og ser, at færgen er ved at lægge til ved kajen. Landgangen skal føres ud lige nede under dem.

”Hvis linerne bliver slidt over, falder redningsbåden lige ned i hovedet på passagererne, når de er på vej i land!” hvisker Kasper. ”Det kan jo ende med en katastrofe!”

Bare de bevæger sig den mindste millimeter, knager det, og pludselig krænger redningsbåden. Det ser ikke ud til, at de svage liner kan klare vægten af båden ret meget længere.

”Vi må gøre noget hurtigt!” råber Katinka.

Oppe fra redningsbåden ser hun kommandobroen skråt nede under sig. Katinka rejser sig op og forsøger at råbe og vinke for at advare kaptajnen. Men han er fuldt optaget af at lægge til, og han hverken ser eller hører børnene i redningsbåden.

Der er fire-fem meter ned til den lille afsats uden for kommandobroen, og det er for langt

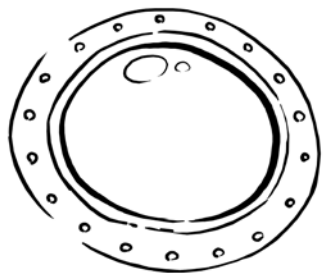

til, at de tør springe derned fra den dinglende redningsbåd.

Kasper og Katinka rådfører sig lynhurtigt med hinanden. Så nikker de og rejser sig op.

Først kaster Katinka katten ned til nogle tilskuere på soldækket. Så springer Kasper fremad og hager sig fast i en line, som er udspændt mellem skorstenen og en jernsøjle. Han svinger frem og tilbage med underkroppen. Da han har fået fart på, springer Katinka ud i luften og griber fat i hans fødder.

De gynger nogle gange frem og tilbage i luften, men da de er tættest på kommandobroen, slipper Katinka taget og flyver frit i luften. Hun lander perfekt på den lille afsats uden for kommandobroen.

Kaptajnen bliver meget forskrækket over det uventede besøg uden for vinduet. Katinka

fægter med armene og råber: ”FULD FART BAK!” Og kaptajnen har ikke andet valg end at sætte i bakgear.

Kasper hænger i linen og ser redningsbåden vippe faretruende. Så sker det. Den styrter ned mod havoverfladen!

Men færgen har netop bakket nogle meter, så derfor dumper redningsbåden i vandet lige ved kajen med et ordentligt plask. Orkesteret, som står der for at tage imod cirkus, holder op med at spille, folk stirrer, alting går i stå. Der bliver helt stille i nogle sekunder.

Men så får de øje på drengen, som stadig hænger højt oppe i linen.

”Rolig, rolig!” råber han. ”Alt gik godt. Ingen er kommet noget til.”

Så afslutter Kasper ”cirkusnummeret” med en dobbelt saltomortale og lander på fødderne på dækket en etage nede.

Folk gnider sig i øjnene. Men så bryder jubelen løs.

Kasper og Katinka er helte – igen.

Men det får de ikke lov til at nyde ret længe. De ved ikke, at de er på vej mod et nyt og meget anderledes eventyr ...